

KINTA KOLUMNA

EUROPA ENS ESTIMA

Quan va malament pot anar a millor? Ca home, ca

Aquesta setmana les notícies cauen com les bombes israelianes al Líban. Exploten on menys t'ho esperes i provoquen moltes ganes de fugir.

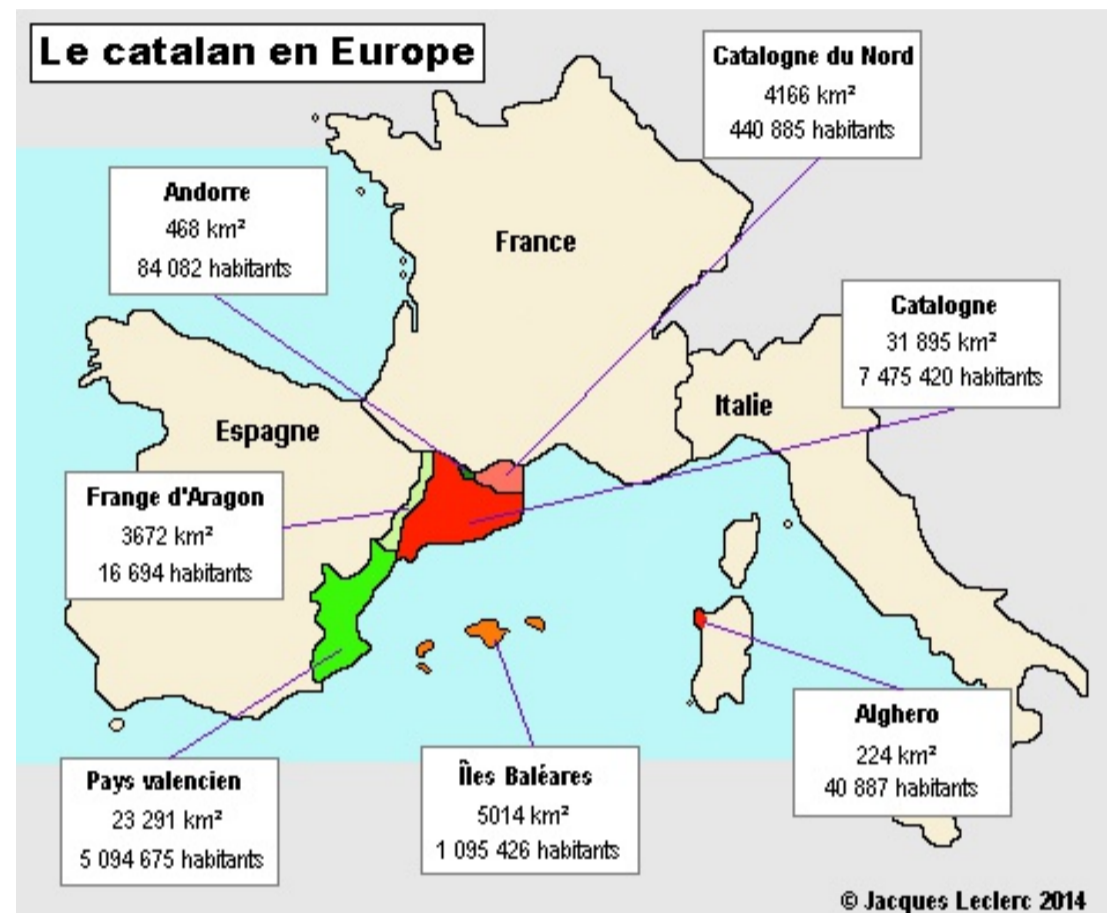
En un d'aquests qualsevol moment va caure que el 25% de castellà a l'escola incompleix un tractat internacional i contravé la carta Europea de les llengües regionals i minoritàries signada pel govern espanyol. En definitiva, el 25% indiscriminat de castellà als centres educatius és il·legal. I ara com s'ho menjarà l'espanyolisme militant-judicial que va tocar els pebrots a tot el sistema educatiu, als pares i com qui diu a tothom.

Una altra bomba va explotar quan el ministre d'Exteriors, Albares, envia una tercera carta a Metsola per reclamar l'oficialitat del català a l'Eurocambra i demana-exigeix abordar personalment la qüestió amb el president del Parlament europeu. I els PP's europeus com s'ho faran amb el PP espanyol?

I encara una bomba quasi artesanal va fer explotar Jordi Hereu, ministre d'indústria i turisme, atrevint-se a parlar en català al Consell d'Europa quan feia 18 anys que ningú ho havia gosat fer. Ell hi treu ferro i ho explica dient que aquell dia no es recordava de com parlar en castellà i va tirar beta de la llengua materna. Sembla ser que algú es va fer pipi al damunt davant tanta insolència.

Potser però, que sentint-lo parlar en català va captivar a una bona part del Consell d'Europa i llavors una secretaria va gosar destapar una carpeta plena de pols i obrir-

la. Es veu que ja fa temps que algú havia redactat un text implacable amb l'Aragó per no protegir el català i instant-lo a prendre mesures immediates per protegir la llengua i la cultura catalanes. Difícil de creure que això podia passar si reculéssim només un o dos anys enrere.

Poc després, un emissari vestit com els d'Amazon, va aterrar dient que venia de Madrid i que portava una missiva de vida o mort. Era com tastar la notícia-cirereta... es veu que Sánchez s'havia arremangat a la mitjanit anterior per escriure una carta a la presidenta del Parlament proclamant que l'ús del català al Parlament Europeu és un tema prioritari per a Espanya. Ves a saber si era un rampell de desig o un maldecap de cal Déu.

I clar, les dones i els homes del carrer –fins i tot les nenes i els nens– es malfien molt dels dirigents polítics espanyols –dels catalans també– i el cap els treu fum de tan pensar on està la trampa i per quin costat els vindran les garrotades.

Sort que Aznar ens ha tranquil·litzat a totes i tots. Amb una veu tremolosa de pena –ja sabeu que és algú que estima de valent als catalans– va i condemna el privilegi fiscal català que mai ha existit i bateja la Moncloa com la delegació del secessionisme català a Madrid i s'oposa a negociar un finançament econòmic bilateral.

Sort, sí, perquè jo mateix quasi em vaig creure que vivia en un paradís anomenat Espanya, però amb el seu descosit ens fa tocar de peus a terra a tots. I de tota manera no hi ha prou places per aprendre català als immigrants que el volen aprendre.